itB legal
BAZAŃSKI GRABIEC KANCELARIA
Radców Prawnych Spółka Partnerska

Katowice, dnia 27 marca 2019 roku

Do: **Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**
Urząd Komunikacji Elektronicznej w Warszawie
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa

Wnioskodawca: **GECKONET spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**
(dawniej: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe "GECKONET" Barbara Janikowska)
ul. Wojska Polskiego 3, 86-170 Nowe
KRS: 0000760459
- dalej **Operator**

reprezentowana przez **radcę prawnego Ewelinę Grabiec**
itB Legal Bazański, Grabiec Kancelaria Radców Prawnych spółka partnerska
ul. Graniczna 29/215, 40-017 Katowice

Uczestnik postępowania: **ENERGA-OPERATOR S.A. z siedzibą w Gdańsku**
ul. Marynarki Polskiej 130, 80-557 Gdańsk
KRS: 0000033455
- dalej **Udostępniający**

Znak UKE: DHRT.WIT.6174.5.2018

STANOWISKO WNIOSKODAWCY
dotyczące projektu decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w sprawie ustalenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej Udostępniającego

Działając w imieniu i na rzecz Operatora, na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa */w aktach sprawy/*, niniejszym przedstawiam stanowisko konsultacyjne dotyczące projektu decyzji w sprawie DHRT.WIT.6174.5.2018.

W pierwszej kolejności wyjaśniam, że Operator nie wnosi zastrzeżeń dotyczących częściowego umorzenia postępowania. Odnosząc się natomiast do zaproponowanych przez Prezesa UKE warunków dostępu zaznaczam, iż powinny one być proporcjonalne i niedyskryminujące dla Operatora (art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – dalej **Ustawa**) oraz spełniać wymogi przewidziane w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, w tym rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 marca 2013 r. *w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach energetycznych* (Dz. U. 2013 poz. 492 – dalej **Rozporządzenie**). Treść decyzji i uzasadnienia powinny jednoznacznie rozwiewać wątpliwości

stron dotyczące spornych kwestii, a poziom opłat powinien być oparty na kosztach utrzymania słupów NN (umożliwiać Udostępniającemu wyłącznie zwrot części kosztów), zgodnie z art. 22 ust. 3 Ustawy.

Operator wnosi o wezwanie Udostępniającego do przedłożenia udokumentowanego wyliczenia kosztów utrzymania słupów elektroenergetycznych będących przedmiotem projektowanej decyzji (nie linii elektroenergetycznej czy kosztów działalności przedsiębiorstwa) oraz określenie i uzasadnienia jaki procent tych kosztów powinien ponosić Operator.

Poniżej konkretne zastrzeżenia i propozycje zmian projektu decyzji:

1. **§ 2 ust. 2 lit. a pkt 2 – odległość kabli telekomunikacyjnych od przewodów elektroenergetycznych**

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na okoliczność, że powszechnie obowiązujące przepisy prawa nie definiują w jakiej odległości od linii elektroenergetycznej powinny być wieszane kable telekomunikacyjne. Z tego względu, obowiązujące przepisy, czy też niemające charakteru prawa normy techniczne należy stosować pomocniczo do ustalenia odpowiedniej odległości.

Na podstawie normy PN-E-05100-1:1998 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne – Projektowanie i budowa – Linie prądu przemiennego z przewodami roboczymi gołymi* z dnia 31 marca 1998 r. (wycofana w dniu 18 grudnia 2003 r., wciąż stosowana) można by przyjąć, że odległość ta nie powinna być mniejsza niż 30 cm (dla linii elektroenergetycznej o napięciu do 1 kV), a nie 80 cm.

Taka sama odległość wynika również Rozporządzenia. W § 25 Rozporządzenia wskazano, że prace eksploatacyjne przy urządzeniach elektroenergetycznych, w zależności od zastosowanych metod i środków ochronnych zapewniających bezpieczeństwo pracy, mogą być wykonywane:

- pod napięciem;
- w pobliżu napięcia;

Posługując się *argumentum a contrario,* można przyjąć, że pracami wykonywanymi pod napięciem będą zatem wszystkie te prace, które nie będą wykonywane w pobliżu napięcia lub przy wyłączonym napięciu.

W świetle powyższego oczywistym pozostaje, że o pracach pod napięciem (dalej **PPN**) będzie można mówić wówczas, gdy czynności wykonywane będą przy włączonym napięciu i w bezpośrednim jego sąsiedztwie. Rozporządzenie pozwala na pośrednie odległościowe

wyznaczenie stref danych prac, gdyż określa minimalne odstępy w powietrzu od nieosłoniętych urządzeń i instalacji elektroenergetycznych lub ich części znajdujących się pod napięciem. Na podstawie informacji określonych w Rozporządzeniu można zatem sprecyzować to, kiedy w przypadku prac wykonywanych w odniesieniu do linii napowietrznych będziemy mieli do czynienia z PPN, a kiedy z innymi pracami. Z przepisów Rozporządzenia wynika, że prace w pobliżu napięcia będą wykonane na odległości do 30 cm od linii energetycznej 1 dla linii elektroenergetycznej o napięciu do 1 kV), zatem jest to graniczna bezpieczna odległość w jakiej powinny być sytuowane kable telekomunikacyjne. § 25 ust. 2 Rozporządzenia wyraźnie określa strefę bezpieczeństwa, przekroczenie której wymaga wykonywania prac w technologii PPN. Wykonywania prac z przekroczeniem tej strefy może stwarzać zagrożenie, natomiast czynności podejmowane w odległości przekraczającej 30 cm od linii elektroenergetycznej są dozwolone i nie wymagają prac w technologii PPN. Prezes UKE nie jest uprawniony do regulowania wskazanej kwestii z naruszeniem przepisów Rozporządzenia lub zupełnie dowolnie.

Mając powyższe na uwadze, odległość kabli od linii elektroenergetycznej powinna wynosić 30 cm lub nieznacznie więcej, aby umożliwić wykonywanie prac z zachowanie strefy bezpiecznej. W projekcie decyzji Prezes UKE wspomina o odległości 30 cm, natomiast w żaden sposób nie uzasadnia przyjęcie 80 cm. Zdaniem Wnioskodawcy jest to odległość nieuzasadniona, przyjęta dowolnie i bez podstawy prawnej.

Z tego względu wnosimy, aby nadać postanowieniu § 2 ust. 2 lit. a pkt 2 brzmienie:

„podwieszeniu światłowodowych kabli telekomunikacyjnych izolowanych na Słupach Elektroenergetycznych pod przewodami linii elektroenergetycznych napowietrznych niskiego napięcia z zachowaniem odległości nie mniejszej niż ***50 (pięćdziesiąt)*** ~~***80 (osiemdziesiąt)***~~*) cm od przewodów linii elektroenergetycznych napowietrznych niskiego napięcia*

2. § 2 ust. 4 – projekt wykonawczy i sposób realizacji infrastruktury

Postanowienie jest zbyt ogólne i nie precyzuje co powinien zawierać projekt techniczny i jak należy go wykonać. Przepisy prawa regulują projekt budowlany, natomiast brak jest wytycznych dotyczących projektu wykonawczego podwieszenia infrastruktury telekomunikacyjnej na słupach elektroenergetycznych. Prezes UKE powinien bardzo precyzyjnie określić zasady realizacji inwestycji, szczególnie biorąc pod uwagę spory powstałe między Operatorem i Udostępniającym.

W postanowieniu powinno być wskazane, że projekt wykonawczy nie musi spełniać wymogów projektu budowlanego i być sporządzony przez osobę posiadającą stosowne uprawnienia, jak również, że projekt nie musi zawierać obliczeń obciążeń i wytrzymałości słupów. W postanowieniu powinien być określony sposób podwieszenia infrastruktury Operatora,

w tym, że technicy mogą podwieszać kable i osprzęt z drabiny ustawionej przy słupach. Z tego względu wnosimy, aby nadać § 2 ust. 4 następujące brzmienie:

Przed przystąpieniem do wykonania Infrastruktury Operator wykona projekt wykonawczy Infrastruktury, który będzie składał się z dwóch części: opisu technicznego oraz planu sytuacyjnego z naniesionym przebiegiem projektowanej Infrastruktury na Słupach Elektroenergetycznych. Projekt wykonawczy Infrastruktury będzie określał zasady na jakich nastąpi wykonanie Infrastruktury przez Operatora. ***Operator uprawniony jest do podwieszania swojej infrastruktury z wykorzystaniem drabiny usytuowanej przy Słupach.*** *Projekt wykonawczy zostanie sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.* ***Projekt wykonawczy nie musi spełniać wymogów projektu budowlanego i być sporządzony przez osobę posiadającą stosowne uprawnienia, jak również zawierać obliczeń obciążeń i wytrzymałości Słupów.***

3. § 2 ust. 6 – uzgadnianie projektu wykonawczego

Postanowienie jest zbyt ogólne. Udostępniający nie powinien mieć możliwości żądania zmian w projekcie wykonawczym wynikających z naruszenia bliżej nieokreślonych dokumentów opracowanych na podstawie przepisów prawa, w zakresie w jakim postanowienia tych dokumentów stanowią wdrożenie przepisów prawa. Decyzja powinna być precyzyjna i określać zasady współpracy między stronami pozostającymi w sporze.

Z tego względu wnosimy nadać § 2 ust. 6 następujące brzmienie:

Operator przedstawi Udostępniającemu do zaakceptowania projekt wykonawczy Infrastruktury, wskazując w szczególności sposób i zakres wykonywanych robót. Udostępniający, najpóźniej w terminie 30 (trzydziestu) dni od dnia otrzymania projektu wykonawczego Infrastruktury, akceptuje ten projekt lub przedstawia uzasadnione stanowisko, w którym zgłasza uwagi lub żąda od Operatora dodatkowych wyjaśnień lub zmian projektu wykonawczego Infrastruktury. Niewyrażenie przez Udostępniającego stanowiska w tym terminie jest uważane za akceptację projektu wykonawczego Infrastruktury. Wykonanie Infrastruktury następuje bądź po upływie wskazanego powyżej terminu 30 (trzydziestu) dni – w przypadku, gdy Udostępniający nie wyrazi stanowiska w tym terminie, bądź po uwzględnieniu ***uzasadnionych według Operatora*** *uwag Udostępniającego dotyczących możliwości naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa ~~oraz dokumentów opracowanych na ich podstawie, w zakresie w jakim postanowienia tych dokumentów stanowią wdrożenie przepisów prawa~~, udzieleniu wyjaśnień i przekazaniu ostatecznego projektu wykonawczego Infrastruktury Udostępniającemu. Operator przystąpi do prac, o których mowa w ust. 2 lit. a, po uprzednim zawiadomieniu Udostępniającego, na co najmniej 7 (siedem) dni przed przystąpieniem do ich wykonywania.*

4. § 2 ust. 8 – dokumentacja powykonawcza

Decyzja nie precyzuje jakiego rodzaju dokumentację powykonawczą ma przygotować Operator. Jednocześnie brak jest podstaw do sporządzania i przedkładania Udostępniającemu dokumentacji powykonawczej w sytuacji, gdy całość prac została wykonana zgodnie z projektem wykonawczy, bez jakichkolwiek odstępstw.

Jednocześnie Decyzja lub uzasadnienie powinno jasno określać co należy rozumieć przez dokumentację powykonawczą.

Z tego względu proponujemy nadać § 2 ust. 8 następujące brzmienie:

Po wykonaniu Infrastruktury Udostępniający oraz Operator potwierdzą fakt oraz zakres wykonanych przez Operatora prac w protokole odbiorczym, podpisanym przez każdą ze Stron. Po wykonaniu Infrastruktury, Operator przekazuje Udostępniającemu, w terminie 7 (siedmiu) dni od dnia zakończenia prac protokół odbioru oraz dokumentację powykonawczą, ***jeżeli prace zostały wykonane z odstępstwem od uzgodnionego projektu wykonawczego*** ~~*która będzie stanowić załącznik do protokołu odbioru*~~.

5. § 2 ust. 13 – tytuły prawne

Decyzja powinna wprost określać, że stanowi tytuł prawny do korzystania ze Słupów i w niezbędnym zakresie gruntów (działania Operatora będą w istocie eksploatacją Słupów, co potwierdza stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego). Jednocześnie powinno być doprecyzowane, że Udostępniający nie może żądać od Operatora przedkładania oświadczeń właścicieli nieruchomości na wykonanie ww. prac. Była to okoliczność sporna pomiędzy stronami.

Z tego względu proponujemy dodać postanowienie § 2 ust. 13 w następującym brzmieniu:

Decyzja stanowi tytuł prawny dla Operatora do korzystania ze Słupów i w niezbędnym zakresie gruntów, na których one się znajdują. Operator odpowiada względem właścicieli nieruchomości za realizację uprawnień wynikających z Decyzji. Udostępniający nie jest uprawniony do żądania od Operatora przedkładania jakichkolwiek oświadczeń/zgód właścicieli nieruchomości.

6. § 2 ust. 14 – obowiązek sporządzania instrukcji wynikających z Rozporządzenia

Decyzja powinna jasno określać czy Operator obowiązany jest do przygotowania i uzgadniania instrukcji eksploatacji swojej infrastruktury czy też instrukcji współpracy służb Operatora i Udostępniającego. W ocenie Operatora taki obowiązek nie występuje. Przepisy Rozporządzenia dotyczą wyłącznie przestrzegania zasad BHP i regulują obowiązki pracodawcy w stosunku do pracowników. Znacząca część postanowień instrukcji wskazanych w Rozporządzeniu nie odnosi się w żadnym stopniu do charakteru i zakresu prac prowadzonych przez Operatora na podbudowie słupowej, bezprzedmiotowe jest też przygotowywanie własnych instrukcji Operatora w zakresie jaki wskazuje się w § 4 Rozporządzenia. Co do zasady Operator jako pracodawca ma obowiązek przygotować własne instrukcje eksploatacji urządzeń energetycznych, które wiązać będą jego pracowników przy pracach na słupach, w tej relacji (Operator-jego pracownik) bezprzedmiotowe jest stosowanie jakichkolwiek instrukcji Udostępniającego (lub innych wewnętrznych dokumentów) czy też uzgadniania i ujawniania Udostępniającemu przygotowanej i stosowanej przez Operatora instrukcji wewnętrznej wynikającej z przepisów BHP.

Podkreślić również należy, że to Operator decyduje, jakiego rodzaju uprawnienia powinni mieć jego pracownicy, jakiego rodzaju zabezpieczenia będą stosować, jak organizowana winna być praca. To Operator ustala czy wykonywane przez jego pracowników prace należą do kategorii PPN, czy nie.

Konkludując, przepisy Rozporządzenia powinny mieć przede wszystkim zastosowanie do praw i obowiązków Operatora wobec jego pracowników lub do praw i obowiązków Udostępniającego wobec pracowników tego podmiotu. Nie powinno się z tych regulacji wywodzić obowiązków czy praw Operatora wobec Udostępniającego i odwrotnie ponad to, na co zezwalają obowiązujące przepisy.

Z tego względu proponujemy dodać § 2 ust. 14 o następującym brzmieniu:

Operator może wykonać instrukcję eksploatacji swojej Infrastruktury na własne potrzeby. Operator nie jest zobowiązany do stosowania instrukcji Udostępniającego oraz przedkładania i uzgadniania własnych instrukcji z Udostępniającym. Operator ponosi odpowiedzialność za naruszenia przepisów BHP względem swoim pracowników i współpracowników.

7. § 3 ust. 4 – długość tzw. „strefy bezpieczeństwa"

Długość strefy bezpieczeństwa jest ściśle określona w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, zatem Prezes UKE nie jest uprawniony do jej powiększenia. Zgodnie z § 25 ust. 2 Rozporządzenia **minimalne odstępy w powietrzu od nieosłoniętych urządzeń i instalacji elektrycznych lub ich części znajdujących się pod napięciem, wyznaczające zewnętrzne granice strefy prac, w przypadku urządzeń i instalacji o napięciu znamionowym ≤ 1 kV przy pracach w pobliżu napięcia, wynosi 300 mm (30 cm)**.

Jednocześnie podkreślam, że nawet jeżeli linia światłowodowa ma być usytuowana 80 cm (Operator uważa, że dopuszczalna i wystarczająca dla bezpiecznej instalacji odległość to 50 cm) poniżej linii energetycznej to jej instalacja i eksploatacja jest nierealna bez naruszenia strefy tych 80 cm, stąd nieracjonalny jest przedstawiony w projekcie decyzji wymóg umieszczenia żółtej opaski w odległości 80 cm.

Realnie rzecz biorąc, montaż kabli światłowodowych w odległości minimalnej tj. 80 cm od przewodu linii energetycznej oznacza zbliżenie się do tych linii w toku prac na dystans krótszy niż 80 cm! Inaczej mówiąc, fizycznie niemożliwe jest wykonanie prac montażowych bez przekroczenia tej strefy. Aby prawidłowo umieścić urządzenie w odległości 80 cm od linii energetycznej niezbędne jest zapewnienie dodatkowej, bezpiecznej strefy prac, która przy uwzględnieniu Rozporządzenia (30 cm od linii energetycznej) dawałaby Operatorowi dodatkowe 50 cm na wykonywanie prac bez konieczności stosowania technologii PPN (w ocenie Operatora wystarczy 20 cm). Konieczna jest zmiana wskazanej w § 3 ust. 4 projektu decyzji odległości i określenie strefy bezpieczeństwa zgodnie z przepisami prawa tj. 30 cm – na tym dystansie od linii energetycznej powinna być umieszczona żółta opaska, której w żadnym wypadku nie można przekroczyć przy realizacji prac montażowych, o ile nie stosuje się prac w technologii PPN.

Z tego względu proponujemy, aby nadać § 3 ust. 4 następujące brzmienie:

*Przed wykonaniem Infrastruktury Udostępniający oznaczy każdy Słup Elektroenergetyczny I trwałą opaską koloru żółtego o szerokości 4 cm, umieszczoną w odległości ~~80~~ **30** cm najniżej zamocowanego przewodu sieciowego. W trakcie eksploatacji przewodów telekomunikacyjnych nie dopuszcza się przekraczania tej strefy, w szczególności przez pracowników Operatora i używany przez nich sprzęt i narzędzia.*

8. § 12 ust. 12 lit. a – potwierdzenie zachowania norm bezpieczeństwa

Zgodnie ze wskazanym postanowieniem *Zobowiązuje się Operatora do pokrycia innych wydatków, które Udostępniający poniesie z tytułu realizacji zamierzenia inwestycyjnego Operatora, to jest w szczególności kosztów potwierdzenia przez właściwe organy zachowania norm bezpieczeństwa.*

Wnosimy o doprecyzowanie postanowienia i wskazania w jakich sytuacjach i na jakiej podstawie takie koszty miałyby zostać poniesione. W ocenie Operatora brak jest przypadków, w których postanowienie miałoby być stosowane. Szczególnie należy wykluczyć możliwość naliczania na tej podstawie opłat za nadzór nad czynnościami Operatora sprawowany przez Udostępniającego.

9. § 3 ust. 14 – opłata za dostęp do słupów

W dniu 1 lipca 2016 r. weszła w życie Ustawa nowelizująca, która zmieniła przepisy art. 17-24a Ustawy. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu art. 22 ust. 3 *Opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej* ***określa się w wysokości, która umożliwia zwrot części kosztów, które ponosi ten podmiot w związku z utrzymaniem tej infrastruktury***. Mając powyższe na uwadze, udostępniając infrastrukturę techniczną przedsiębiorstwo energetyczne nie może określać opłaty w wysokości przekraczającej wartość poniesionych kosztów utrzymania tej infrastruktury. Jednocześnie opłata nie może czynić inwestycji nieopłacalnej lub mało opłacalnej dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (wysokość opłaty nie może uniemożliwiać uzyskania zwrotu kosztów inwestycji i generowania zysku przez operatora telekomunikacyjnego).

Wysokość opłat powinna być ustalana wyłącznie w oparciu o realnie i zewidencjonowane koszty utrzymania słupów (a nie całej infrastruktury technicznej czy nawet działalności ich właściciela). Opłata powinna przede wszystkim zwracać Udostępniającemu koszty poniesione w związku z udostępniania słupów (koszty inkrementalne). Prezes UKE oparł opłaty na przesłankach określonych w art. 22 ust. 1 Ustawy, a całkowicie pominął przepis regulujący sposób ustalania wysokości opłat – art. 22 ust. 3 Ustawy.

Prezes UKE powinien wezwać Udostępniającego do wskazania i udokumentowania wysokości kosztów utrzymania samych słupów oraz ustalić jaki procent tych kosztów powinien ponosić Operator. Podkreślenia wymaga, iż na skutek nowelizacji przepisów Ustawy stosowane na rynku stawki opłat za dostęp do słupów, wbrew nowym kryteriom, nie zostały zmienione, zatem nie można na zasadzie niedyskryminacji powielać nieprawidłowych stawek stosowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne. Podstawą ustalenia wysokości opłaty powinny być wyłącznie koszty utrzymania słupów (wyłącznie tej części infrastruktury Udostępniającego). Następnie Prezes UKE powinien określić jaką część kosztów powinien ponosić Operator, z uwzględnieniem ilości wykorzystywanych przez niego konstrukcji wsporczych.

Zaznaczam, iż ze znanych Prezesowi UKE z urzędu dokumentów, w tym opinii określających wysokość opłat za dostęp do jednego słupa, nawet jeżeli uznać, że Udostępniający miałby mieć prawo do uzyskiwania zysku za udostępniania swojej infrastruktury (z przepisów prawa wynika wniosek odwrotny) to wysokość opłaty nie powinna przekraczać poziomu 2,80-3,10 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria, rozwiązania stosowane w innych krajach, marginalną wysokość kosztów inkrementalnych oraz okoliczność, iż Udostępniający uzyskuje zwrot kosztów i zysk na mocy zatwierdzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki taryf wysokość opłaty nie powinna przekraczać **3,00 zł netto/słup/miesiąc (przy korzystaniu z ponad 11.000 słupów)**, co i tak daje Udostępniającemu możliwość uzyskiwania zysku z udostępnienia infrastruktury (taryfy energetyczne nie uwzględniają przychodów z udostępniania słupów).

Dodatkowo w Decyzji powinna być precyzyjna informacja, że Udostępniający nie jest uprawniony do pobierania opłat za nadzór nad wykonywanymi przez Operatora pracami (możliwość pobierania opłat za nadzór nie wynika z Decyzji, ale powinno być to wprost uregulowane, żeby uniknąć sporów).

Jednocześnie Decyzja powinna precyzować od kiedy mogą być naliczane opłaty za poszczególne Słupy (od momentu podpisania stosownego protokołu i tym samym rozpoczęcia z korzystania ze Słupa).

Z tego względu proponujemy nadać § 3 ust. 14 następujące brzmienie:

Zobowiązuje się Operatora do uiszczania opłaty na rzecz Udostępniającego w wysokości ***3,00 zł (trzy złote)*** ~~*4,50 zł (cztery złote pięćdziesiąt groszy)*~~ *miesięcznie, powiększonej o podatek VAT z tytułu dostępu do każdego wykorzystanego Słupa Elektroenergetycznego pomnożoną przez ilość udostępnionych Operatorowi Słupów Elektroenergetycznych, w terminie 21 (dwudziestu jeden) dni, od daty wystawienia faktury przez Udostępniającego. Udostępniający ma obowiązek wysłać fakturę Operatorowi w terminie nie późniejszym niż 7 (siedem) dni od daty jej wystawienia.* ***Opłaty naliczane są od daty podpisania protokołu odbiorczego dotyczącego wykorzystywanego Słupa Elektroenergetycznego. Udostępniający nie jest uprawniony do naliczania opłat za sprawowanie nadzoru nad pracami Operatora.***

10. § 3 ust. 16 – obowiązek stosowania wewnętrznych procedur w energetyce

Uwzględniając uwagi określone w pkt 6 powyżej, brak jest podstaw prawnych do zobowiązania Operatora do stosowania przepisów BHP obowiązujących w zakresie Organizacji Bezpiecznej Pracy w Energetyce, a szczególnie wewnętrznych dokumentów Udostępniającego.

Z tego względu wnosimy o nadanie § 3 ust. 16 brzmienia:

Operator ponosi odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów BHP (bezpieczeństwa i higieny pracy) ~~*obowiązujących w zakresie Organizacji Bezpiecznej Pracy w Energetyce*~~*, przepisów przeciwpożarowych, przepisów regulujących sposób realizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w trakcie prowadzonych prac instalacyjnych, konserwacyjnych oraz eksploatacji sieci,* ***w zakresie w jakim przepisy te określają prawne obowiązki Operatora****.*

11. § 3 ust. 17 – obowiązek przedkładania instrukcji eksploatacji

Uwzględniając uwagi z pkt 6 powyżej, brak jest podstaw prawnych, żeby Operator sporządzał i udostępniał Udostępniającemu instrukcje obsługi i eksploatacji Infrastruktury. Inne dokumenty mogą być udostępniane wyłącznie gdyby Operator miał prawny obowiązek ich sporządzenia.

Z tego względu postanowienie § 3 ust. 17 powinno być doprecyzowane i brzmieć:

Operator przekaże na każdorazowe żądanie Udostępniającego w terminie 7 (siedmiu) dni roboczych ~~instrukcje obsługi i eksploatacji Infrastruktury oraz~~ opracowania projektowe i dokumenty techniczne robót budowlanych związanych z wykonaniem i eksploatacją Infrastruktury, ***o ile zostały przez Operatora sporządzone lub obowiązek ich wykonania wynika z przepisów prawa.***

12. § 3 ust. 19 – obowiązek informowania o udostepnieniu Infrastruktury

Postanowienie § 3 ust. 19 powinno być doprecyzowane, ewentualnie uchylone. W jakim przypadkach Operator miałby zgłaszać udostępnienia Infrastruktury? Czy zawierając umowę dostępową w modelu BSA Operator udostępnia infrastrukturę czy nie?

W ocenie Operatora brak jest podstaw do żądania, żeby informować Udostępniającego o udostępnieniu Infrastruktury. Za działania przedsiębiorców korzystających z Infrastruktury odpowiedzialność ponosi Operator.

13. § 7 ust. 4 – zawiadomienie o potrzebnie usunięcia awarii

Operator zobowiązany jest do zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z praktyką rynkową awarie sieci telekomunikacyjnej należy usuwać bezzwłocznie. Brak jest podstaw, żeby awarie na słupach można było rozpocząć usuwać dopiero po upływie 12 godzin od zgłoszenia.

Z tego względu proponujemy nadać § 7 ust. 4 następujące brzmienie:

W przypadku prac dotyczących usunięcia awarii zobowiązuje się Operatora do zgłoszenia Udostępniającemu, za pośrednictwem korespondencji e-mail, ustalonej przez Strony zgodnie z postanowieniami § 8 Decyzji, potrzeby usunięcia awarii z wyprzedzeniem, co najmniej ***2 (dwóch)*** *~~12 (dwunastu)~~ godzin. Zgłoszenie powinno zawierać opis wykonywanych prac, przewidywany termin i czas prac oraz wniosek o wyłączenie przez Udostępniającego napięcia linii elektroenergetycznej napowietrznej niskiego napięcia z uwagi na zakres i charakter prowadzonych prac oraz ze względu na bezpieczeństwo wykonywania prac na urządzeniach sieci elektroenergetycznej. W przypadku konieczności wyłączenia linii, Operator lub podwykonawcy Operatora przystąpią do naprawy po otrzymaniu zgody od Udostępniającego w formie telefonicznej, co zostanie potwierdzone za pośrednictwem korespondencji e-mail.*

***

Mając powyższe na uwadze wnoszę, aby Prezes UKE przeanalizował zgłoszone zastrzeżenia oraz wydał decyzję z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa oraz zapewniających proporcjonalne i niedyskryminujące warunki dostępu. W tym celu konieczne jest wezwanie Udostępniającego do wykazania kosztów utrzymania słupów oraz określenie w jakiej części koszty te powinien ponosić Operator.

Z poważaniem

Ewelina Grabiec
RADCA PRAWNY